

Questio Prima. Articulus Quintus.

us nullo modo concurrit ad actionem rerum naturalium. Sed res naturales sic sunt institute ut nulla alia causa concurrente possint agere. Sed contra hoc obicit discipulus quia tunc deus non esset naturaliter prescius futuorum quia si voluntas hominis sit totalis causa sui actus voluntatis sine deo ergo quantumcumque voluntas diuina ponatur determinata ad unam partem adhuc poterit voluntas creata aliter velle et sic non erit certitudo in scientia dei. Item tunc deus non esset omnipotens quia potest a voluntate impediri. Non enim potest scire actum voluntatis mee esse nisi voluero.

Motandum preterea quod circa actiones rerum due sunt opiniones solenes doctor subtilis in. iiii. dist. xij. q. iii. tenet accidens se solo posse agere et producere quasdam formas accidentales non autem substantiales quia accidens non potest producere uniuersum formam substantialiem cum sit alterius generis nec equiuoca quia causa equiuoca semper est perfectior suo effectu sed accidens non est perfectius substantia ergo non potest eam producere. Si enī inquit non omnis causa equiuoca sit perfectior tunc posset dici quod musca est perfectior deo quia non potest hoc gliter improbari nisi quia deus est causa eius uoca musce. Et similiter posset dici quod totum uenientium est factum a musca licet sit perfectius ea. Contra suam opinionem ipse instat quia albedo est causa equiuoca sive intellectio et tamen non est perfectius ea quia est ens spirituale. Item secundum galienum in semine est quedam virtus formativa fetus que tamen non est nobilior fetus cum sit accidentes. Item multa animalia generantur ex putrefactione que sunt nobiliores putrefactis et ipso celo quia quodlibet animatum est perfectius inanimato celum autem inanimatum est. Ad ista dicit quod albedo non est causa totalis intellectio. sed ita posset dici quod quando substantia generatur ex accidente tunc non est causa totalis sed concursus generalis dei coagit. Alter arguit ab eodem quia accidens separatum utputa calor potest in aqua producere tantam caliditatem quod expellet formam substantialiem aque ergo producit aliam formam substantialiem quia materia non potest esse sine forma nec potest annihilari. Hic respondet uno modo quod caliditas licet quantum est ex parte supponit producere quemlibet gradum in passo tamen hoc repugnat sibi in hoc casu ex parte passi. Et si queratur an possit producere gradum caloris incompossibilem forme substantiali ipsius auctor dicit quod hoc implicat quia si talis gradus sit in aqua iam non est incompossibilis forme aque quia nichil manet sub aliquo sibi incompossibili. Sed contra tunc nunquam alterans per alterationem corrumperet substantialiam quia nunquam producit gradum incompossibilem alterabilem. Concedit illatum quia prius natura litter non corrumperit per aliquid posterius natura litter sed quicquid est inductum ab alterante est posterius forma substantiali rei alterabilis ergo per nullum tale corrumperit substantialia alterabilis sed substantialia solum corrumperit a substantialia. Sed contra tunc minima gutta aque non posset corrumphi a maximo calore separato si circundaretur eo. Respondeat concedendo vel dicit quod corrumperet ab agente uniuersali scilicet celo ad quod est fuga naturali vel si celum non sufficeret recurrentur est ad deum. nec hoc est fugere ad miraculum quia deus regulariter supplet potentiam nature. Alter arguit manifestum est quod forma ignis non potest stare

cum quacunque frigiditate nec sine aliqua caliditate ponamus ergo quod non possit stare cum frigiditate ut. vi. nec sine caliditate ut. viii. tunc sic frigiditas ut per separata per tempus continue agendo producit quemlibet gradum frigiditatis infra. vi. ergo in termino temporis forma ignis est corrupta. Item illa frigiditas est corruptua. viii gradus caliditatis ipsius ignis ergo et cuiuslibet quia omnes gradus sunt homogenei. id est unius speciei et resistentie. Item arguit aureolus secundum philosophum generatio et alteratio sunt due mutationes habentes necessario concomitantiam. Nam immobile est quod alteratio sit ultima quo ad terminum quin in eodem instanti sit forma substantialis et dispositio ultima semper est ab eodem a quo est forma substantialis sed ab accidente secundum se sumpto siue separato potest esse dispositio ultima ut prius patuit ergo et forma substantialis alteratio enim aliquomodo terminatur ad formam substantialiem. Deinde pro solutione alterius argumenti de semine dicit Scotus in. ij. distin. xviii. quod semen cuiuscumque agentis est imperfectius eo unde non est principium activum generationis vel ultime forme substantialis. Et si queratur a quo ergo generantur animalia viventia dicit quod ab angelo vel a deo. Non ab angelio quia angelus non agit nisi mediante motu celi relinquit ergo quod a deo. Sed contra sequeretur quod eurus non generaret equum nec homo generaret hominem quia quero vel pater generat quando est et hoc non oportet. Generat ergo quando est mortuus. Sed tunc non est nisi in virtute que est in semine ergo virtus que est in semine est principium activum geniti. Item hoc videtur coincidere cum opinione maurorum et auicenne. Item caliditas producta ex reflexione radiorum solarium in speculo concauo producit formam substantialiem ignis ut experientia probat et tamen non videtur aliquid agens particula re aliud concurrere igitur. Item ex forti percussione duorum lapidum generatur ignis qui non producitur nisi ex vehementi motu eorum dico ergo quod accidens in virtute substantiali aqua tamen est separatum potest producere substantialiam sed nullum accidens virtute propria producit substantialiam. Secundum patet quia nullus effectus adequatus virtuti superiori potest produci a virtute inferiori tanquam a causa totali ut patet ex ratione adequationis sed effectus uniuersus qui est substantialia est adequatus cause uniuocae que est substantialia quia causa uniuocata habet pro termino adequato effectum uniuersus quia si produceret aliquid nobilius se tunc esset eius uoca. Sed omne accidens est inferioris substantialia ergo nulla substantialia potest ab accidente virtute propria produci. Et ideo per hoc sufficienter potest probari quod deus est ens perfectissimum ut patet ex. S. L. prima. q. iii. ar. iij. vbi ait quod quicquid perfectio nis est in effectu oportet inuenire in causa effectiva vel secundum eandem rationem si sit agens uniuersum vel eminentiori modo si sit agens equiuocum. Deinde dicitur quod forma substantialis nunquam agit nisi medianis qualitatibus activis et passivis ut dicit. S. L. iij. q. lxxvij. ar. iij. ad tertium. unde accidentia sunt quasi instrumenta ipsius substantialie.

Contra hec arguitur deucto priori essentialiter destruitur posterius sed esse est prius quam agere et esse accidentis est inesse ergo si accidens sit separatum ipsum nichil agit. Item actiones sunt suppositionum ut patet primo metra, sed accidens non est